Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 99 Joi 2 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.899

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

1 MAI, SĂRBĂTOAREA MUNCII

SIMBOLUL NĂZUINȚELOR

Inainte ca zăngănitul armelor și bubuitul tunurilor să amuțească, înainte ca nourii îngrijorărilor ce apăsau asupra omenirii, să se răsipească în fața zorilor Păcii mult dorită, pretutindeni în lume se statornicise concepția de a da vieții sociale o organizare nouă, după modelul țărilor progresiste, organizare menită să stabilească raporturi juste între factorii de producție, dându-se muncii de toate nuanțele, locul pe care îl merită ca element activ, indispensabil propășirii colective.

Pentru recunoașterea acestui adevăr elementar s'au dus lupte grele și dârze în toate țările lumii, drepturi, parțiale, au fost câștigate cu mari dificultăți, chiar în țările mari occidentale cu vechi tradiții de activitate sindicală și dela începutul acestui veac, odată cu simbolul Primăverii, al renașterii naturii — vechiul Arminden — s'a adoptat ziua de 1 Mai drept sărbătoare a muncii dătătoare de rodnicie, consolidându-se temeiurile solidarității internaționale a muncitorimii.

Formula de atunci a raționalei împărțiri a timpului(8 ore de muncă, 8 ore de odihnă și 8 ore de cultură) este necontenit susceptibilă de îmbunătățiri practice, pe teren și chiar în țări oarecum mai conservatoare, ca Elveția de pildă—subliniindu-se, în 1938, înțelegerea stabilită între elementul patronal și muncitorime —, se preciza: „Privilegiul proprietății nu poate să se justifice decât printr'un sens viu al responsabilităților, renunțând să vadă în colaboratorii lor, doar un element de producție, ci însușindu-și ideea de respect ce trebue acordat oamenilor cari au nevoe și de altceva decât câștigul: demnitatea morală și sentimentul de a fi în toată puterea cuvântului, persoane".

Primul 1 Mai sărbătorit în atmosferă de pace, după ani lungi și grei de suferință, de lipsuri și de doliu, înseamnă și la noi simbolul libertății de asociere și de organizare atât de contestată și de drămuită în trecut, libertate care dă fiecărui muncitor, din toate ramurile de activitate, încredere în valoarea strădaniilor lui, convingerea că prin calitatea și cantitatea lucrului lui va reuși, fără opreliști, să-și făurească o existență mai bună pentru el, pentru ai lui, paralel cu propășirea colectivității din care face parte.

Pretutindeni în lume, munca nu mai este „cenușereasa" din poveste; ea are dreptul să-și spună cuvântul, potrivit rostului ei în societatea modernă, ca important factor al progresului.

In această zi de Primăvară, oamenii muncii manuale și intelectuale, cei din fabrici ori din laboratorii, depe ogoare ori din biurouri, își manifestă, prin participarea la sărbătorirea zilei de 1 Mai, credința că de ei înșiși, de perseverența și de vigilența lor, depinde consolidarea erei de pace între popoare, de amicală și sinceră convietuire între toți locuitorii aceleiași țări, eră de dreptate și de lumină pentru toți, de egală participare la toate bunurile pe care civilizația le pune la îndemâna tuturor celor ce contribue efectiv la progresul general.

Unirea, strânsa solidaritate în jurul țelului unic al binelui comun, dă formă concretă, stabilă, speranțelor masselor de pretutindeni în realizarea dezideratelor lumii muncitoare, a căror incontestabilă temeinicie trebue transpusă în fapte și legiuiri precise, potrivit neîncetatului mers al vremurilor pe calea prosperității individuale și colective.

V.

CE ZI MĂREAȚĂ-I ASTĂZI!

Prin veacuri de întuneric, lumina-abia străbate,..
Privirea-i obosită de-atâta suferință.
Din zidurile umezi, cu sânge cald pătate,
Se 'nalță gândul veșnic setos de biruință.

De dincolo de linești, pătrund în turlă zorii,
Și globul se desbracă de putredele foi,
In șiruri nesfârșite trec palizi muncitorii.
Cu hainele stropite de lacrimi și noroi.

Cad lanțurile grele pe porțile 'nvechite
Și din adâncuri oarbe sirenele iar sună,
-și scot de prin subsoluri picioarele-amorțite,
Toți cei ce-au vrut o lume mai dreaptă și mai bună...

In lături cu zăgazul provocător de moarte
De chinuri nesfârșite prin grote și prin beci,
Noi așteptăm alți oameni destinul să ni-l poarte
O altă rânduire pe drumul unde treci.

Ce zi măreață-i astăzi!,.. aproape niciodată
Pe caldarâmul străzii n'au fost atât de mulți,
Să-și strige bucuria cu jertfe câștigată,
Cu trupurile supte de foame și desculți...

Și vin șiroae, valuri, vin fluvii muncitorii,..
Toți suferinzii lumii privesc înseninați,
La curcubeul mândru ce-a 'mprăștiat toți norii.
Prin muncă să ne prindem tovarăși buni și frați...,

CONSTANTIN SALCIA

RĂZORUL DE LALÈLE

de GALA GALACTION

Mai, 1944

Era la o casă pe care o știu de multă vreme, pe una din străzile familiare mie, deși stăpânii casei mi-au fost totdeauna necunoscuți... Avea, în față, o grădină de câțiva stânjeni— deabia câteva răzoare — dar bătătoare la ochi, prin hărnicia celor ce o îngrijeau. O casă particulară, o casă obștească, o grădină mare sau mică... dau pe față totdeauna cât de gospodar, cât de grijuliu și de veghetor este stăpânul sau directorul responsabil.

Grădinița de câțiva stânjeni, cu câteva neamuri de flori, cât ținea vara, mai era pentru mine și un fel de vestitoare a primăverei. Mă obișnuisem să văd în ea primii ghiocei, primele brândușe, nerăbdătoare să se arate după zăpezile topite. Mai mulți ani, în șir, am însemnat, cu dulcețe, că, din această grădiniță, m'au întâmpinat semnele primăverii revenite... Cu o lună în urmă, lucrurile au fost la fel. Ghiocei de grădină, toporași și nu mai știu ce altă floare — fragedă și sfioasă, pe răzorul deabia desgheț — mi-au dat aceiași bucurie de început de vreme bună. Așteptam acum să văd prima generație de lalele, aducându-mi aminte că, în ceilalți ani, admirasem potirele acestor flori, mai întâi aci în grădina deschisă.

Cu o lună în urmă!... Eri, când se împlinea luna, am trecut pe strada cu grădina cunoscută... Dar n'am mai cunoscut nimic!... Era în amurg și o pustietate sinistră făcea din transparenta seară de Mai un fel de sarcofag străveziu... In locul caselor, privite zeci de ani, stăteau, între cer și pământ, pare că niște zgripțori morți și împăiați, dar împăiați din timpuri uitate, pentru că penele, aripele și paiele din ei zburaseră împrejur și spânzurau în amurgul funerar... Eram înconjurat de spectri... Zgripțori spintecați, animale patrupede, cu ghiare de sârmă și cu capete (zdrobite) de beton armat, arătări imprecise și fioroase: stăteau toate, în jurul meu, ca într'o piață de execuție și de răstignire, dar peste care trecuse nu mai știu câtă vreme...

M'am prins cu mâinile de grilajul în dosul căruia așteptam să revăd răzorul de lalele... Sunt, cu adevărat, într'o lume garantată de atâtea amintiri, sau am trecut, printr'o misterioasă vrajă dușmană, într'o împărăție a nebuniei?...

Răzorul meu de lalele deabia mai respira.. Stătea strivit sub un strat de sfărâmături... Tinichea de pe acoperișuri, șchii de tencuială, colțuri de cărămidă, geamuri sparte... înmormântau cu desăvârșire delicatețe și bucuria pe cari mi le făgăduisem... Răzorul de lalele mai trăia, sub pământ, în rădăcinile acoperite cu puzderiile unui cartier întreg...

Și iată că, în jalnica grădiniță, descoper pe cineva... Cineva care, aplecat la pământ, dibuia printre epave și zgâria răzorul desfigurat, cum ar fi făcut, la căpătâiul unui înmormântat iubit, cu gestul să sădească sau să plivească... Era, desigur, necunoscutul îndrăgostit de acest colțișor botanic, era grădinarul amator, care mă bucurase în atâtea primăveri... Pipăia, în pământ, sub vălul de rugină, cepșoarele încă vii ale nimicitelor lalele!..

Omul acesta, văzut ca printr'o năframă fumurie, larg pătată de sânge, m'a îmbrâncit dincolo de pragul realității și al lucrurilor încă în picioare, în această lume pornită spre suprema prăbușire...

In ce continent moral ne mai aflăm?... Eram obișnuiți, ca pe aceea cugetării contimporane, și mai nainte de a pune genunchii noștri însângerați, la altarul Celui Jertfit pentru noi, eram obișnuiți ca, pe aceea această, să mai facem câte un popas sub arborii tradiționali ai generozității laice și ai umanității, cu mii de ramuri și de frunze... Azi, toți acești copaci sunt trăzniți și calcinați!...

Artă, literatură, viziuni generoase, elanuri poetice, încântări filosofice și umanitare!... toate par azi răsturnate și strivite — în coșulețul cu care Ofelia, nebună, se arată, ultima oară, în piesa lui Shakespeare!..

Să mai cauți, ca omul de pe răzor, înțeles, continuitate și tămăduiri, sub uriașul giulgiu de țăndări?.. Sau să proclami, cu tragică desnădejde, că trăim ceasul Ofeliei?..

Ofelia, victimă suavă a unei lumi blestemate și arvunite Iadului, alegem din răvărsarea cântecelor și a vorbelor tale fără noimă, acest cuvânt care ne sugrumă de dulcețe:

*„I would give you some violets, but they withered all when my father died..." *)*

*) „Ți-aș fi dat câteva violete, dar s'au veștejit toate, când e murit tata..."

ZVONURILE...

de M. SEVASTOS

Forurile internaționale discută chestia păcii. Discuția, fără îndoială, nu-i simplă, după cum nici războiul n'a fost un lucru simplu. Prea multe nedreptăți se cristalizaseră în diferite forme, pe care popoarele vor să le schimbe.

In desbaterile asupra păcii se observă deosebiri de vederi — din nepotrivire de interese, concepții, metode. Un caz tipic a fost problema Iranului, care s'a rezolvat prin bună înțelegere — nu cu bomba atomică... după cum așteptau unii bărbați de stat din cafeneaua bucureșteană.

Se vor rezolva desigur pe aceași cale pașnică toate conflictele de interese dintre țări. Această cale va fi luată cu siguranță, fiindcă nici nu există alta. Toate popoarele doresc pacea, iar cele mai multe state nici nu sânt în stare să provoace un nou război din pricina dificultăților materiale, structurale, etc. — opinia lor publică fiind pe deasupra împotriva oricărei aventuri războinice.

Pentru ducerea la bun sfârșit a tratativelor de pace e nevoe însă de-o atmosferă liniștită. Tocmai acest lucru nu-l înțeleg toți — atât peste hotare, cât mai ales la noi... unde imaginațiile sânt mai aprinse.

In țară, ici-colo, circulă zvonuri de război. Fusese fixată și data camuflajului: 15 Martie!

Zvonurile nu rămân în faza nebuloasă. Ele capătă precizări. Se fixează taberele în luptă. Se merge atât de departe, încât se trec de-oparte sau de alta satelații — din Europa sau din Asia, ori din amândouă aceste continente laolaltă.

Iar satele și'n orașele din țară se întâlnesc grupuri-grupuri de oameni, care dezbat zvonurile veșnic proaspete — ca și telegramele Agențiilor de presă... In odăi retrase se strâng femeile, care încep de pe acum să-și plângă feciorii.

Ce înseamnă această nebunie războinică?

Nici n'am intrat bine în pace și vreți războiu? Ați uitat atât de repede ce-i războiul? Să vă reîmprospătăm memoria!

Războiul e soldatul care, cu rănița în spate, ieșă curbat pe ușă. Il veți mai revedea? Se va reîntoarce, poate, fără mâini, fără picioare... sau — cine știe? — poate se va prăbuși la pământ cu fața în sus, cu brațele larg deschise în lături... și corbii îi vor scoate din orbite lumina ochilor.

(Continuare in pag. 3-a)

1 MAI

E ziua sfântă de Armindeni
Când proletarii se unesc,
La țară ca și pretutindeni,
Și-a muncii zi sărbătoresc.

Ciocanul, plugul se îmbină
Intr'un desrobitor avânt
Cu ritmul trudei din uzină
S'aducă pacea pe pământ.

Apune azi și 'n România
A urii stea de nenoroc:
Se prăbușește tirania
Ca un castel de cărți de joc.

Căci oastea plebei proletare
Proclamă dreptul ei firesc
De a trăi și ea sub soare
Un trai mai blând, mai omenesc.

Dreptate, pace și lumină
Inseamnă-al zilei de-azi alai:
E ziua mândră și senină
A muncii, e întâi de Mai.

LEONTIN ILIESCU

DISPOZIȚII
IN LEGĂTURĂ CU SFÂRȘITUL DE AN ȘCOLAR

Cu privire la sfârșitul anului școlar la școlile secundare ministerul educației naționale dispune următoarele:

Cursurile la școlile secundare care au început la 1 Noembrie 1945 și nu au avut întreruperi, încetează la 15 Iunie crt. Celorlalte li se prelungesc până la 30 Iunie.

Ultimele 30 zile servesc pentru sintetizare a materiei în linii largi, întemeiată pe principiile generale cu care să rămână elevul. Profesorii vor alcătui planul după care au împlinit această cerință pentruca ministerul cercetându-le, să poată fixa amănunțit, pentru anii viitori la fiecare disciplină, ideile generale ale sintezei respective. Directorii și directoarele vor trimite ministerului planurile, având grijă ca fiecare profesor să-l facă și să-l execute

Sintetizarea materiei se face oral, cu ajutorul tuturor elevilor. Vor fi interogați și notați în special elevii cu note slabe. Calculul mediei și promovarea se face conform circularei dela începutul anului nr. 227.018/1945, în conferința școlară, cu toată înțelegerea și cu suficientă seriozitate.

La obiectele din clasa VIII-a care nu figurează în programa de bacalaureat, cursul încetează la 15 Mai. Profesorii dela obiectele de bacalaureat pot face ore de pregătire în locul orelor la care încetează cursul. Directorii vor întocmi astfel orarul ca elevii clasei VIII-a să se poată folosi cât mai mult de încetarea acelor cursuri.

Elevii claselor IV-a și VIII-a dela școlile care își duc activitatea până la 30 Iunie, încetează cursurile la 22 Iunie.

Bacalaureatul începe în ziua de 1 Iulie, iar examenul de admitere în clasa V-a la 25 Iunie crt.

NOUL BUGET AL STATULUI
VA DEPĂȘI CINCI MII MILIARDE LEI
Ușurările aduse de U. R. S. S. prin armistițiu. — Impunerea beneficiilor de război. — Degrevările la salarii

In cadrul unei conferințe de presă ținută aseară la ministerul finanțelor, d. subsecretar de stat la acest departament, Al. Alexandrini, a făcut următoarele precizări cu privire la structura și aplicarea bugetului statului pe exercițiul curent:

„Condițiunile economice cele mai vitrege au domnit în tot timpul executării bugetului pe exercițiul 1945/46.

Distrugerile războiului, continuarea efortului militar, în primul trimestru al exercițiului, precum și dorința de executare loială a obligațiunilor impuse de convenția de armistițiu, creiau purin ele însеși grele dificultăți financiare.

FRANAREA EMISIUNII

In asemenea împrejurări, ministerul finanțelor, a avut ca principală preocupare să limiteze efectele unei inflații inevitabile a prețurilor, pentru a evita cu orice preț o ruptură a sistemului monetar, care ar fi putut avea consecințe incalculabile.

In acest scop, s'au depus intense sforțări pentru a reduce la maximum cheltuelile Statului, pentru a spori încasările și în fine, pentru adaptarea impozitelor la creșterea veniturilor, datorită urcării prețurilor, pentru a acoperi o cât mai mare parte a cheltuelilor prin venituri bugetare definitive, scăzând apelul Statului la emisiunea Băncii Naționale a României.

Se poate spune astăzi că sforțările ministerului de finanțe, au fost incununate de succes.

ACOPERIREA OBLIGAȚIUNILOR

In exercițiul 1944/1945, numai 34,3% din totalul cheltuelilor statului fusese acoperit din încasările bugetare.

In Aprilie 1945, numai 22,1% din totalul cheltuelilor au fost acoperite din încasări bugetare, cu toate că în acel moment executarea armistițiului era nesatisfăcătoare.

In ultimele trei luni ale anului financiar 1945/46, adică în Ianuarie, Februarie și Martie, după executarea conștiincioasă a obligațiunilor impuse de convenția de armistițiu, s'a parvenit să se acopere peste 60% din cheltueli prin venituri definitive.

Apelul la Banca Națională pentru nevoile Statului, care atinsese în luna Iulie 1945, 54% din totalul resurselor bugetare, a fost redus în ultimele trei luni ale exercițiului bugetar, sub 25%.

CIFRA NOULUI BUGET

Bugetul nou este de lei 5.070 miliarde lei, din care lei 2.470 miliarde reprezintă creditele acordate diferitelor departamente și lei 700 miliarde fondul de deschidere de credite.

Acest buget reprezintă minimum indispensabil continuării unei vieți decente de stat, comprimând la maximum cheltuelile statului. Nu s'a aprobat niciun post administrativ nou, nicio investiție neproductivă. Nu se vor face în acest an nici clădiri noui, nici cheltueli somptuare; se vor repara numai — și aceasta cu multă parcimonie — bunurile care altfel s'ar distruge.

CREDITE IMPORTANTE

S'au acordat credite mai importante numai ministerului de agricultură, pentru îmbunătățirea producției agricole; ministerului sănătății pentru a iniția combaterea boalelor sociale și ministerului comunicațiilor, pentru întreținerea drumurilor.

Dar aceste credite sunt, desigur, mult inferioare celor cerute de necesitățile reale.

EXECUTAREA ARMISTIȚIULUI

Pentru acoperirea cheltuelilor necesitate de executarea armistițiului s'au prevăzut lei 700 miliarde.

Datorită importantelor degrevări ce ni s'au acordat, acum prin deosebita bunăvoință arătată de către Uniunea Republicelor Socialiste Sovietice, aceste cheltueli au fost considerabil reduse.

Ințelegând criza în care ne sbatem, marea noastră aliată a înțeles să ne aducă ușurări care sunt de natură să aibă o înrâurire deosebit de favorabilă asupra situației noastre financiare.

Pentru exercițiul 1946/947, sarcinele reale ale obligațiunilor impuse nouă de convențiunea de armistițiu, socotite la prețurile actuale ar fi fost de cca 4.000 miliarde lei.

Dat fiind că o asemenea sarcină nu putea fi acoperită din venituri provenind din impozite, desechilibrul bugetar ar fi continuat să fie un factor de desorganizare a întregei economii.

Prețurile continuu crescânde, datorită acestor cauze, ar fi făcut ca sumele inițial calculate, să fie mult depășite de realitate.

Prin nouile degrevări acordate, prestațiunile pentru întreținerea trupelor aliate au fost scăzute cu aproape 50%; cele derivând din despăgubiri au fost eșalonate pe 8 ani, astfel că sarcina anului în curs a fost și ea mult redusă.

Și în sfârșit, plata bunurilor ce avem de restituit, redusă la 11 Septembrie 1945 la suma de 300 miliarde lei, în mărfuri evaluate la prețurile existente la 1 Aprilie 1945, plătibile în trei ani, a fost și ea eșalonată pe șase ani, astfel încât sarcina anului în curs este numai de jumătate din ceainiițal prevăzută.

In aceste condițiuni, creditul prevăzut în buget pentru executarea armistițiului, a putut fi înscris cu suma de 1.900 miliarde lei și a permis reducerea întregului buget la suma de 5.070 miliarde lei.

(Continuare in pag. 3-a)

TEXTUL DEFINITIV AL NOUEI LEGI A CHIRIILOR

D. Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției, a dispus publicarea proectului de lege pentru reglementarea raporturilor între proprietari și chiriași, astfel cum a fost întocmit în formă definitivă.

Textul publicat conține unele modificări față de proectul publicat anterior ca urmare prelucrării materialului înaintat la minister pe calea presei și prin memorii separate.

Iată textul nouei legi a chiriilor:

CAPITOLUL I.

Dispoziţiuni generale

ART. 1.—Se prelungesc de drept, până la 23 Aprilie 1948, toate contractele de închiriere sau subinchiriere, scrise sau verbale, de imobile clădite urbane sau rurale oricare ar fi obiectul lor, inclusiv camerele mobilate.

ART. 2. — Dispozițiunile de mai sus nu sunt aplicabile în ce privește;

1. Contractele referitoare la imobilele în care se exercită un comerț ori industrie și care sunt proprietatea Statului, județele comunelor sau altor persoane juridice de drept public precum și a persoanelor juridice cari urmăresc un scop de utilitate publică și cari vor fi determinate, în termen de 30 zile de la aplicarea prezentei legi, prin jurnal al Consiliului de Miniștri.

In aceste cazuri, dacă urmează a se încheia un nou contract de închiriere, chiriașul, al cărui contract a expirat, va fi preferat la condițiuni egale, iar dacă oferta sa este inferioară cu cel mult 5 la sută față de oferta cea mai favorabilă, va avea dreptul să-și insușească condițiunile acelei oferte, prin notificare făcută în termen de 10 zile dela data licitației.

Prin excepție, beneficiază de prelungirea contractelor comercianții, al căror venit impozabil provenit din comerțul respectiv, înscris în matricolele fiscale pe anul 1945—1946, nu depășește suma de lei 500.000 precum și comercianții cari, în cursul aceluias an au fost supuși la plata impozitelor potrivit art. 31 pct. 6 din legea contribuțiunilor directe;

2. Contractele referitoare la imobilele trecute în patrimoniul U.R.S.S. în temeiul hotărîrilor Conferinței dela Potsdam;

3. Contractele accesorii unui contract de locațiune de servicii sau exercitării unei funcțiuni publice;

4. Contractele de locațiune, în cazurile în care imobilul de locuit constitue numai obiectul accesoriu al contractului de arendare privitor la un teren agricol.

ART. 3.—Nu beneficiază de prelungirea contractelor de închiriere sau subinchiriere:

a) Cetățenii Statelor în cari României nu se bucură, în ceiace privește închirierile, de acelaș regim legal ca și naționalii, reciprocitatea în aceste cazuri stabilindu-se de Ministerul Afacerilor Străine; prin excepție, beneficiază de prelungire contractele privitoare la sediile ambasadelor, legațiunilor, misiunilor, și oficiilor consulare străine, precum și cele privitoare la locuințele membrilor acestora;

b) Cei care lipsesc din țară mai mult de 7 luni în mod continuu în cursul unui an, cu excepția celora cari lipsesc în interes de serviciu.

ART. 4. — Beneficiul prelungirii contractelor privitoare la locuințe va putea fi invocat de titularul contractului, iar în lipsa acestuia, de soțul său ori de ascendenții sau descendenții acestora, dacă locuesc efectiv imobilul închiriat; beneficiul prelungirii va putea fi invocat și de rudele colaterale ale titularului contractului, până la gradul 3 inclusiv, dacă la data publicării prezentei legi, locuesc efectiv de cel puțin 3 luni imobilul închiriat, împreună cu titularul contractului.

Beneficiul prelungirii contractelor privitoare la imobilele în cari se exercită un comerț, industrie sau meserie, va putea fi invocat numai de titularul contractului, iar în cazul morții acestuia ori a dispariției lui, de către soțul, ascendentul sau descendentul său, care continuă exercitarea comerțului, industriei sau meseriei, ca ocupațiune principală.

In caz de despărțenie, dacă soții nu au convenit altfel, beneficiul prelungirii contractului privitor la locuință folosește soțului care a dobândit despărțenia, chiar dacă nu este titular al contractului. In cazul când proprietar al imobilului închiriat este părintele unuia dintre soți, va beneficia de prelungirea contractului numai acest soț.

CAPITOLUL II.
STABILIREA CHIRIEI
SECTIUNEA I-a
CHIRIA CONTRACTELOR PRELUNGITE.

ART. 5. — Chiria ce urmează să se plătească pentru timpul dela 23 Aprilie 1946 până la 23 Aprilie 1947, va fi egală cu chiria anului precedent — stabilită în limitele fixate prin dispozițiunile legale atunci în vigoare, — înmulțită cu coeficientul arătat la fiecare dintre categoriile prevăzute mai jos.

ART. 6. — Coeficienții pentru imobilele servind pentru locuință vor fi:

a) Pentru funcționari publici ori angajați temporar în funcțiuni publice; pentru pensionari publici ori particulari; pentru funcționari sau pensionari ai persoanelor juridice de utilitate publică, dacă nu exercită și o profesiune liberă; pentru invalizi, orfani minori și văduve de război; pentru deportați sau soții acestora; pentru lucrători; pentru funcționari particulari încadrați în contracte colective; pentru scriitori, artiști și ziariști înscriși în asociațiunile profesionale respective; pentru studenți cari nu exercită o profesiune dintre cele prevăzute mai jos precum și pentru cei care dovedesc starea lor de sărăcie în condițiunie prevăzute de legea timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice; coeficientul 2;

b) Pentru funcționari particulari, liber profesioniști, meseriași patroni și cei cari nu exercită profesiuni sau indeletniciri prevăzute în prezentul articol: coeficientul 3;

c) Pentru comercianți și industriași: coeficientul 5.

Coeficienții prevăzuți la punctele b) și c) vor fi sporiți cu 50% dacă totalul veniturilor impozabile — înscrise în scriptele fiscale pe anul financiar 1945-1946 și provenite din exercitarea ocupațiunilor arătate la pct. b) și c) atât ale chiriașului cât și ale membrilor familiei sale, care locuesc imobilul închiriat, — depășesc suma de lei 2.500.000, iar dacă veniturile depășesc suma de 4.000.000 lei coeficienții se vor dubla; această dispoziţiune nu se aplică funcționarilor particulari.

ART. 7. — Coeficienții pentru imobilele cari nu servesc pentru locuință vor fi:

a) Pentru birouri sau localuri ocupate de Stat, județ, comună sau alte persoane juridice de drept public ori de drept privat fără scop lucrativ; pentru cămine, școli, internate școlare, cantine, spitale și instituții de asistență socială; pentru cooperative și economate; pentru redacțiunile și administrațiunile ziarelor; pentru sediile organizațiunilor și partidelor politice; pentru localurile cari servesc colectorilor, subcolectorilor sau agenților exclusiv pentru vânzarea lozurilor regiei loteriei de Stat: coeficientul 3;

b) Pentru atelierele care folosesc cel mult 5 lucrători sau forță motrice până la 5 cai putere, pentru imobilele separate de locuință în care liberii profesioniști își exercită activitatea lor precum și pentru imobilei având alte întrebuințări decât cele arătate în prezenta secțiune: coeficientul 5:

c) Pentru prăvăliile, depozitele și în genere pentru imobilele folosite de întreprinderile comerciale

(Continuare in pag. 2-a)

PORTRETUL UNUI MARE AMERICAN

După cum au anunțat tele gramele, locuința din Hyde Park a lui Franklin D. Roosevelt a devenit monument istoric începând de la 12 Aprilie 1946, prima aniversare a morții președintelui.

In biblioteca din Hyde Park a fost expus cu acest prilej, portretul lui Roosevelt, realizat de pictorița Eilen Rand în 1932. Patru vechi servitori ai familiei Roosevelt admiră, în fotografia noastră, portretul fostului președinte. (Fotografia Oficiului de presă al misiunii americane).

LA 1 MAI

ROMANTICII VECHEI MIȘCĂRI SOCIALISTE

de C. COSCO

In 1889, congresul internațional socialist, întrunit la Paris, hotăra ca ziua de 1 Mai să fie serbarea Muncii; munca și a celor cu brațele — și a cărturarilor.

Câtă bucurie răspândea acest 1 Mai! Liceenii depe la 1897-1900, însuflețiți de făgăduelile ideilor noui, cari arătau calea spre mai bine, sorbeau la Clubul socialist, „Sotir", în piața Amzei sau la clubul dela Casa Appel din str. Doamnei, chezășuirile pentru o mai îmbucurătoare lume. Credeau tinerii, că socialismul, axiomă științifică, rezultată din studiul evoluției sociale, va aduce înfrățirea oamenilor în muncă și în dreptate. Era un ideal către care împingea starea de lucruri existentă și realizările vremurilor de acum precizează realitatea dorinții mari pentru iubire și armonie obștească, stima omului pentru om, îndreptățirea tuturor la folosele muncii.

Visau atunci tinerii că o să vie un timp când n'or să mai existe săraci, când n'o să mai fie exploatare, cu ore de muncă câte 14 și 15 pe zi și cu salarii de mizerie.

*

Mulți tineri din vechea mișcare socialistă nu erau cine știe ce vajnici luptători pentru idee, niscaiva docți cari se puneau pieptiș în doctrină cu Marx, cu Engels, cu Bernstein, Lasalle sau cu Kautski.

Insă dascălii lor de atunci, Dobrogeanu-Gherea, dr. L. Gherlerier, Ion Frimu, sau „generoșii" de mai târziu: Ion Nădejde, Vasile Morțun, Radovici, Diamandi, Toni Bacalbașa, Sofia Nădejde, etc., cu cunoștințe profunde și cu autoritate le deschideau ochii și ai minții și ai sufletului, prin scris sau vorbindu-le Sâmbăta la Club asupra lipsurilor grele de viață necăjită a muncitorimei de tot felul și în inima lor se ivea atunci imboldul care dădea spor la înțelegerea că socialismul este pozitivist în cercetare și idealist în năzuinți; că sărăcia și munca

(Continuare in pag. 3-a)